

AVAGY A JÓINDULATÚ ÉÉS PROBLÉMÁI

Az állatkerteknek folyamatos nehézséget jelent a látogatók és az állatok igényei közötti egyensúlyozás. A látogatóvendégek szeretnék közvetlen fizikai kapcsolatot teremteni legtöbb állatunkkal. Ez néhány fajnál meg is oldható bizonyos mértékig: pl. nyuszi- és kígyósimogatás, kecskeetetés, lovaglás, stb. Emberi természetünket módfelett „izgatja” az etetés révén létrejövő interakció – ezért is helyeztünk ki zoo-csemege automatákat és tájékoztató anyagokat a park területén, hogy ha már amúgy is túl lesz etetve szegény jószág, legalább a számára megfelelő táplálékot kapja.

Vannak azonban rendkívül érzékeny állatcsoportok, pl. speciális táplálkozású főemlősök, melyeknek emésztőrendszere és egész szervezetének energiagazdálkodása csak bizonyos típusú táplálékhoz alkalmazkodott az evolúciója során...

A zászlósfarkú gereza (*Colobus guereza*) afrikai lombfogyasztó majom, anyagcseréje, emésztése a cellulóz optimális hasznosítására specializálódott előgyomrában található baktériumok lebontó tevékenysége révén.

Milyen „jópofa” látvány, amikor kukoricapelyhet nyújtogatva sikerül lecsalni a fáról egy kíváncsi majmot, sőt egy idő után ő maga kéri az ízfokozókkal és sóval teli extrudált széndihidrátbombát... „De hisz’ szereti, biztosan éhes is” gondolja a kifutóhoz érkező látogató – és így megy ez egész nap az állatkertben.

Ezek az édes és sós (ember számára sem egészséges) chipsek, kukoricakészítmények, ropik a majmokétól eltérő emésztőrendszert igényelnek, gyomrukba jutva a gyors lebontódás eredményeként rossz irányba – vajsavas erjedés felé – halad a táplálék útja. Ennek mértéke egy forgalmasabb napon olyan szintet is elérhet, amikor a lebontás során már ketonok (savas anyagcseretermékek) szabadulnak fel és kerülnek a vérbe, így a mérgezés tünetei tapasztalhatók az állaton. Ez történt Miskolcon is a március 15-i ünnepi vasárnapon, és másnapra Kibo nevű fiatal hím gerezánk rendkívül közel került a pusztuláshoz.

Gereza majmaink ritkaságnak számítanak Európa állatkertjeiben. Élőhelyükön, Afrikában csodás fekete-fehér prémjükért vadászták hosszú időn át a fehér emberek. A faj túlélése veszélybe került, a helyzeten a természetvédelmi intézkedések mellett sokat javítottak az egyes állatkerti tenyészetek is.

Állatkertünk nagyon büszke arra, hogy két évvel ezelőtt párt is be tudtunk szerezni az évek óta

nálunk élő Zsuzsának. Így most már csak az utód(ok)ra várunk... már ha hagyjuk őket természetesen viselkedni, és inkább csodáljuk gyönyörű mozgásukat fenn a magasban...